

BÁC HỒ VỚI THANH NIÊN

Thanh niên phải xung phong đến những nơi khó khăn gian khổ nhất, nơi nào người khác làm ít kết quả, thanh niên phải xung phong đến làm cho tốt. Thanh niên phải xung phong có mục đích. Thanh niên phải gần gũi quần chúng, xa cách quần chúng sẽ bị cô độc.

Xây dựng xã hội chủ nghĩa phải có máy móc, có kỹ thuật, có văn hóa thanh niên phải học và học cho giỏi. Bàn việc gì, quyết nghị điều gì cũng phải thiết thực và cụ thể. Không nên chỉ nói chung chung.

Mỗi khi gặp khó khăn trong công tác, phải biết dựa vào đường lối, chính sách của Đảng, dựa vào sáng kiến và lực lượng của quần chúng, có quyết tâm cao, thì khó khăn gì cũng

sẽ vượt được và mọi việc mới nhất định thành công. Thanh niên muốn cho các ngành khác xem trọng mình trước hết phải tự mình làm việc cho tốt.

Thanh niên phải luôn rèn luyện đạo đức cách mạng. Đạo đức cách mạng có thể tóm tắt trong mấy điểm:

- Trung thành: Trọn đời trung thành với sự nghiệp cách mạng, với tổ quốc, với Đảng, với giai cấp.

- Dũng cảm: Không sợ khổ, không sợ khó, thực hiện: "Đâu cần thanh niên có, việc gì khó thanh niên làm", "gian khổ thì đi trước, hưởng thụ sau mọi người".

- Khiêm tốn: Không nên tự cho mình là tài giỏi, không khoe công, không tự phụ.

Ngày 22 tháng 9 năm 1962

(Trích trong "Con đường đưa thanh niên tới ấm no và hạnh phúc")

Nhà xuất bản Thanh niên - Hà Nội, 1962, trang 3 - 5)

Thư viện Đặng Thuỳ Trâm ấm áp những tâm lòng

Thuy Dung

Kể từ khi được đọc “*Nhật ký Đặng Thuỳ Trâm*”, chắc hẳn trong lòng nhiều người trẻ chúng ta đã có nhiều biến đổi. Biến đổi từ nhận thức về chiến tranh, ý thức hơn về cuộc sống hiện tại với trách nhiệm của thế hệ kế thừa truyền thống cha ông, có cái nhìn rõ nét hơn về những hình bóng đã khuất trong trận chiến khốc liệt với sự hy sinh thầm lặng không tên tuổi. Phải làm một việc gì đó, dù nhỏ thôi nhưng để chứng tỏ được chúng ta đang sống có nghĩa lý, biết trân trọng những thành quả của người đi trước dựng xây nên.

Nơi quê hương Đức Phổ - Quảng Ngãi, Anh hùng Lực lượng vũ trang, bác sĩ, liệt sĩ Đặng Thuỳ Trâm đã ngã xuống trong trận chiến chống Mỹ anh hùng. Nơi đây đã mọc lên những mầm xanh của cây non, sự hồi sinh của ruộng đồng và đời sống nhân dân đang ngày càng phát triển. Không ai quên nơi máu lửa này có một người con Hà Nội đã nằm trong lòng đất mẹ để lại những trang nhật ký thấm đẫm cảm xúc trong sáng, nồng nàn tình yêu nước, những dòng chữ của tâm hồn đã trở thành bất tử.

ý tưởng xây dựng một thư viện mang tên Đặng Thuỳ Trâm nhằm tiếp nối niềm tin, tiếp lửa truyền thống cho thế hệ trẻ do Thư viện Quốc gia Việt Nam khởi xướng đã được nhiều nơi hưởng ứng. Được sự đồng ý của UBND tỉnh Quảng Ngãi, Sở VHNT đã phối hợp với UBND huyện Đức Phổ xây dựng Thư viện Đặng Thuỳ Trâm tại xã Phổ Cường, huyện Đức Phổ. Hiện nay, UBND huyện đã chuẩn bị một khoản kinh phí dành cho thư viện là 150 triệu đồng, UBND tỉnh hỗ trợ 100 triệu đồng. Theo dự định, nơi đây không chỉ xây dựng thư viện nhỏ mà là cả một cụm văn hoá lớn nhằm tạo nên một nơi sinh hoạt văn hóa bổ ích với ý nghĩa thiết thực. Đây là công trình vừa có ý nghĩa xã hội vừa có tính nhân văn sâu sắc nên đã nhận được sự quan tâm rất lớn từ các Bộ, ngành Trung ương, nhân dân trong cả nước và bạn bè quốc tế.

Thư viện Quốc gia Việt Nam cũng đóng góp công sức của mình bằng việc tặng 2.000 bản sách cho Thư viện Đặng Thuỳ Trâm. Đoàn viên Chi đoàn Thư viện Quốc gia Việt Nam đã phối hợp với Thư viện tỉnh Quảng Ngãi để tổ chức biên mục xử lý tiền máy, nhập máy. Thanh niên Thư viện

Quốc gia đã xây dựng cơ sở dữ liệu sách cho Thư viện Đặng Thuỳ Trâm với số lượng gần 3.000 biểu ghi, in 7.000 nhãn tự chọn cho kho sách này. Việc làm tuy không lớn nhưng đã thể hiện được nhiệt huyết và ý thức về vai trò, trách nhiệm của thanh niên đối với những con người đã hy sinh cho tổ quốc.

Thư viện Đặng Thuỳ Trâm dự định sẽ khánh thành vào 19/05/2006 tại Đức Phổ - Quảng Ngãi, sẽ góp phần mang lại cho nhân dân nơi đây nhiều niềm vui và niềm tin mới, giúp mọi người nâng cao trình độ, mở mang kiến thức để cuộc sống của họ ngày một tốt hơn.

Đặng Thuỳ Trâm (trái) và em gái trước ngày vào Nam

Lịch sử ngày
Quốc tế Phụ nữ
8 - 3

Ngày Quốc tế phụ nữ cũng như những ngày lễ tượng trưng khác, không phải có một nguồn gốc hay một sự việc duy nhất, mà là thành quả của biết bao đấu tranh và cũng là cuộc hành trình lặng lẽ của hàng triệu phụ nữ trên thế giới.

- Thời cổ Hy Lạp, Lysistrata bắt đầu cho cuộc đấu tranh chống lại nam giới để chấm dứt chiến tranh.

- Ngày 8-3 năm 1857 các công nhân ngành dệt chống lại các điều kiện làm việc khó khăn và tồi tàn của họ tại New York: 12 giờ làm việc mỗi ngày. Hai năm sau, cũng trong tháng 3, các nữ công nhân Mỹ trong hãng dệt thành lập công đoàn (Syndicat) đầu tiên để được bảo vệ và giành được một số quyền lợi.

- Năm mươi năm sau, ngày 8-3-1908, 15.000 phụ nữ diễn hành trên các đường phố New York để đòi được giảm giờ làm việc, lương cao hơn và huỷ bỏ việc bắt trẻ con làm việc. Khẩu hiệu của họ là: "Bread and Roses". Bánh mì tự ọng trung cho bảo đảm kinh tế gia đình, Hoa hồng tượng trưng cho đời sống tốt đẹp hơn.

- Sau đó, Đảng Xã hội Mỹ tuyên bố ngày Quốc tế phụ nữ là ngày 28-2-1909. Phụ nữ cử hành lễ này vào ngày chúa nhật cuối tháng 2 hàng năm cho tới năm 1913.

- Trong Hội nghị Quốc tế phụ nữ lần thứ II tại Copenhagen - Thủ đô Đan Mạch ngày 8-3-1910, 100 đại biểu phụ nữ thuộc 17 nước đòi quyền bầu cử cho phụ nữ. Chủ tịch là Clara Zetkin - phụ nữ Đức, đã đề nghị thành lập một ngày quốc tế phụ nữ để nhớ ơn những người phụ nữ đã đấu tranh trên toàn thế giới. Do đó, buổi họp đã chọn ngày 8-3-1911 để làm ngày Quốc tế phụ nữ. Ngày này đã được hơn một triệu người tham gia trong các nước Áo, Đan Mạch, Đức và Thụy Sĩ.

- Không đầy một tuần sau, ngày 25 tháng 3 năm 1911, 145 nữ công nhân, phần lớn là di dân Ái Nhĩ Lan và Do Thái của hãng Triangle Shirtwaist Company tại New York đã chết trong một vụ cháy trong xưởng dệt. Họ không có chỗ thoát ra ngoài được vì cửa xưởng đã bị khoá chặt để công nhân không được ra ngoài trước khi hết giờ làm (Điều này đã thúc đẩy việc sửa đổi điều luật lao động). 80.000 người đã diễu hành trên các đường phố để đưa đám tang lớn của 145 nạn nhân chết cháy.

- Một năm sau (1912), 14.000 công nhân hãng dệt đình công và la lớn "Better to starve fighting than starve working" (chết đói vì chiến đấu hơn chết vì làm việc). Nữ công nhân nghỉ việc 3 tháng.

- Ngày 8-3-1914 phụ nữ Đức đòi quyền bầu cử như nam đến ngày 12 tháng 10 năm 1918 mới được chấp thuận.

- Ngày 23 tháng 2 năm 1917 theo lịch Nga, đúng ngày mừng 8 tháng 3 dương lịch các nữ công nhân Nga đã ra đường biểu tình đình công, đòi bánh mì và đòi trả chồng con họ trở về từ chiến trận. Cuộc đình công này đã khiến Sa hoàng Nicolas đệ nhị phải thoái vị và góp phần rất lớn vào cuộc cách mạng Tháng 10 ở Nga.

- Ngày 21 tháng 4 năm 1944, Quốc hội Pháp chấp nhận quyền bầu cử cho phụ nữ Pháp. Phụ nữ Pháp đã đi bầu hội đồng thành phố lần đầu tiên vào ngày 20 tháng 4 năm 1945. (Trong lúc đàn ông Pháp đã được đi bầu từ năm 1848 tức là một thế kỷ trước ngày 8-3-1948). 100 phụ nữ đã diễn hành tại Paris, từ Place de la République đến tượng Leanne d'Arc.

- Từ năm 1950 tại Việt Nam, vào ngày mừng 6 tháng 2 âm lịch mỗi năm đều có tổ chức ngày lễ Hai Bà Trưng và sau đó đã dùng ngày lễ này làm ngày phụ nữ. Mỗi năm đều chọn một nữ sinh trường Trưng Vương và một nữ sinh trường Gia Long đóng vai Hai Bà Trưng ngồi trên bành voi trong dịp cử hành lễ.

- Năm 1917, Thụy Sĩ chấp nhận quyền bầu cử cho phụ nữ.

- Ngày 8-3-1975, Liên Hiệp Quốc bắt đầu chú ý và tổ chức ngày Quốc tế Phụ nữ.

- Năm 1977, nghĩa là 2 năm sau, Liên Hiệp Quốc quyết định mời các nước dành một ngày để nói lên quyền lợi của người phụ nữ và hoà bình thế giới.

Ngày mừng 8 tháng 3 hàng năm trở thành ngày lễ chung cho nhiều quốc gia trên thế giới.

*** Một số sự kiện trong ngày 8-3 ở Việt Nam**

- Ngày 8 tháng 3 năm 40, Hai Bà Trưng phất cờ khởi nghĩa chống lại ách đô hộ nhà Hán. Cuộc khởi nghĩa của Hai Bà Trưng được nhân dân ủng hộ. Song vì lực lượng yếu hơn giặc nên cuộc khởi nghĩa đã thất bại. Ở Hà Nội hiện có đền thờ Hai Bà Trưng tại quận Hai Bà Trưng.

- Đầu năm 1920, trên bến cảng Sài Gòn có một số tàu biển của Pháp đang thả neo. Do giá sinh hoạt trên đất liền cao nên các thủy thủ cử đại biểu đòi giám đốc Sở thủy thủ phụ cấp đất đỏ. Yêu sách không được chấp nhận nên ngày 8-3-1920 tất cả 226 thủy thủ tuyên bố bãi công. Trong suốt thời gian bãi công (20 ngày), các thủy thủ nhận được sự đồng tình mạnh mẽ của nhân dân Sài Gòn. Những người bãi công đưa ra khẩu hiệu: "Sự giải phóng người lao động do người lao động muốn năm". Bọn chủ đã phải nhượng bộ. Sự kiện này có tiếng vang lớn, tác động đối với phong trào công nhân và nhân dân lao động ở Sài Gòn và trong cả nước.

(Xem tiếp trang 10)

NIỀM TỰ HÀO VỀ CÁC THỂ HỆ THANH NIÊN XUNG PHONG VIỆT NAM

Trần Phương Lan

Xây dựng và phát triển nền văn hoá Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc theo tinh thần Nghị quyết Trung ương 5 (Khoá 8) của Đảng là hướng phấn đấu rất quan trọng của đất nước trong thời kỳ xây dựng CNH-HĐH. Để có một hoạt động thiết thực hướng tới kỷ niệm 75 năm ngày thành lập Đoàn TNCS HCM (26.3.1931 – 26.3.2006), là dịp để đoàn viên thanh niên cộng sản Hồ Chí Minh nhìn lại quá trình phát triển của Đoàn. Đây cũng là cách thiết thực nhất của đoàn viên và thanh niên thể hiện tinh thần trách nhiệm, cách nhìn nhận, suy nghĩ, đóng góp sức trẻ vào công cuộc bảo tồn, phát huy nền văn hoá dân tộc, khẳng định vai trò xung kích trên mặt trận tư tưởng văn hóa.

Nói đến vấn đề tư tưởng, đạo đức, tình cảm của thanh niên, theo quan điểm của cá nhân tôi, tôi thấy Tinh thần hăng hái, nhiệt huyết của thanh niên được thể hiện rất rõ trong từng giai đoạn lịch sử của dân tộc. Đặc biệt qua những năm tháng gian khổ phải lựa chọn giữa cái sống và cái chết, đặc biệt trong thời kỳ chống chiến tranh phá hoại của Đế quốc Mỹ. Ở đây tôi muốn đề cập đến Lực lượng thanh niên xung phong – một đội quân xung kích cách mạng, thành tích của họ thật xứng đáng là biểu tượng rực rỡ về chủ nghĩa anh hùng cách mạng của phong trào thanh niên yêu nước Việt Nam.

Thanh niên xung phong đã đóng góp công lao rất to lớn. Họ có mặt kịp thời trên khắp mọi trọng điểm, mọi tuyến đường, đã cùng với quân đội và nhân dân dọc các tuyến đường chiến đấu quyết liệt, mở thêm đường mới, quyết tâm đảm bảo mạch máu giao thông luôn luôn thông suốt, vận tải liên tục, thực hiện khẩu hiệu: “Địch phá, ta sửa ta đi” tiến lên “Địch phá ta cứ đi” hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ chi viện sức người, sức của, vũ khí súng đạn, lương thực... của hậu phương lớn miền Bắc XHCN đối với tiền tuyến lớn miền Nam.

Lực lượng nam, nữ thanh niên xung phong đã ghi đậm nét trang sử vẻ vang không những của phong trào thanh niên, của phong trào phụ nữ mà đậm nét trong trang sử vẻ vang của dân tộc. Tinh thần hăng hái, xung phong, dũng cảm và thành tích của nam nữ thanh niên xung phong là hết sức to lớn, hết sức vẻ vang... mặt khác tôi cũng đã được biết và cũng rất khâm phục sự hy sinh, gian khổ mà thanh niên xung phong phải chịu đựng trong suốt cuộc kháng chiến. Thật cảm động biết bao những hình ảnh của các chị em thanh niên xung phong ngày đêm bắt chấp bom đạn kẻ thù san lấp hố bom, mở rộng đường ra tiền tuyến, những chị em đứng bên bom nổ chậm cho xe đi qua; có chị em quàng vải trắng, tự mình làm cọc tiêu sống đứng suốt đêm bên đường để hướng dẫn cho từng đoàn xe ta ra trận; có chị em tình nguyện ngồi suốt ngày đêm cho thương binh tựa lưng để bớt

phần đau đớn; hoặc có những chị nuôi đã lăn lộn hết núi rừng, khe suối tìm từng cọng rau về cải thiện bữa ăn đạm bạc ở trên núi rừng Trường Sơn, nhiều chị em đã hiến toàn bộ tuổi thanh xuân của mình cho mặt trận đảm bảo giao thông, chịu đựng những khó khăn, thiếu thốn về tinh thần và vật chất... Dù gian khổ, khó khăn ác liệt bao nhiêu anh chị em thanh niên xung phong không bao giờ cúi đầu khuất phục, dù nhiệm vụ nặng nề đến mấy anh chị em thanh niên xung phong cũng sẵn sàng gánh vác và luôn hoàn thành nhiệm vụ. Ví dụ như Mười cô gái Thanh niên xung phong ngã ba Đông Lộc là một tập thể kiên cường gồm hai Đảng viên và Tám Đoàn viên thanh niên, đang ở lứa tuổi hai mươi. Các cô làm nhiệm vụ: san lấp hố bom, làm đường, đào hầm trú ẩn, bảo đảm an toàn cho người và xe qua lại ngã ba X, nơi địch đánh phá rất ác liệt. Có ngày chỉ trong năm giờ, địch đã đánh xuống đây bốn trận liên, dội hàng trăm tấn bom đạn, nhưng cả mười chị em đều không rời vị trí chiến đấu, giành giật với địch từng giờ, từng phút, giữ vững tuyến đường, bảo đảm thông xe liên tục. Tinh thần hăng hái, say sưa lao động, chiến đấu, học tập, cuộc sống lạc quan, yêu đời “Tiếng hát át tiếng bom”, dù phải hy sinh xương máu, anh chị em thanh niên xung phong vẫn một lòng, một dạ trung thành với cách mạng, tuyệt đối tin tưởng ở Đảng, ở Bác Hồ, quyết tâm đánh thắng giặc Mỹ xâm lược.

Những trái tim nồng nàn lý tưởng cách mạng, vượt qua được mỗi chặng đường là một cuộc chiến đấu thật sự, một thử thách đối với mỗi người vừa rời ghế nhà trường, vừa xa làng xóm và những người thân yêu, đi vào tuyến lửa. Nhưng cũng chẳng gì lý thú và hạnh phúc bằng đối với tuổi trẻ là được đặt chân tới những vùng đất mà mình hằng ao ước đêm ngày, được mang hết trí tuệ sức lực cống hiến vào cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước và từ ở nơi đó họ đã được rèn luyện, trưởng thành. Đó là bản chất tốt đẹp, là chủ nghĩa anh hùng cách mạng của thế hệ thanh niên Việt Nam thời chống Mỹ.

Trải qua cuộc chiến tranh chống Mỹ vô cùng ác liệt, người còn, người mất, nhưng hoạt động của thanh niên xung phong vẫn không ngừng hoàn thiện. Ngay sau ngày giải phóng hoàn toàn miền Nam, được sự tin cậy của Đảng và cách mạng, với tinh thần “Thanh niên xung phong”, các thế hệ thanh niên xung phong luôn phát huy đức tính kiên cường và lòng dũng cảm, với tinh thần cách mạng sáng tạo, không ngại khó khăn gian khổ, lực lượng thanh niên xung phong lao vào công cuộc khôi phục kinh tế, khắc phục những hậu quả do chiến tranh còn để lại, xây dựng cơ sở vật chất, tạo lập các vùng kinh tế - xã hội mới. Từ năm 1980 trở đi, thanh niên xung phong từng bước đi vào hoạt động kinh tế - xã hội theo cơ chế mới, lấy hiệu quả kinh tế làm mục tiêu phấn đấu và rèn luyện của tập thể và đội viên. Đã có rất nhiều thanh niên làm kinh tế giỏi, được báo chí và các phương tiện thông tin đại chúng đưa tin để làm gương cho các thanh niên khác cùng phấn đấu. Qua phong trào thanh niên xung phong góp phần xây dựng đất nước, vai trò của Đoàn thanh niên cộng sản Hồ Chí Minh cũng được khẳng định, và các tổ chức đoàn thể tiếp tham gia giải quyết những vấn đề khó khăn và kinh tế - xã hội của đất nước và trách nhiệm của Đoàn đối với quần chúng trẻ tuổi.

Tiếp theo trang 5

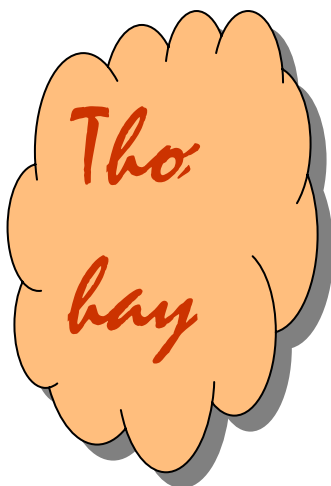
Niềm tự hào... (Tiếp theo trang 4)

Hơn bất cứ ở đâu, thanh niên xung phong là môi trường có điều kiện tiếp thu và áp dụng cái mới, cái tiến bộ vào trong hoạt động của mình, vừa ứng dụng các thành tựu về khoa học kỹ thuật, vừa ứng dụng các thành tựu về quản lý kinh tế – xã hội đến tạo ra những mũi xung kích đi vào những nơi khó khăn, gian khổ, đi vào những lĩnh vực mới mẻ, khai thác tiềm năng của tuổi trẻ và của đất nước. Ví dụ như Thanh niên xung phong Thuận Hải, Minh Hải, Thành phố Hồ Chí Minh, Hà Nam Ninh, Phú Khánh... nuôi tôm xuất khẩu đạt giá trị lớn; Thanh niên xung phong Hà Nội làm nhiệm vụ khai thác than đá, giải quyết cơ bản chất đốt và cung cấp nhiên liệu, gia công vật liệu xây dựng cho địa phương...

Trải qua hơn 30 năm, chiến tranh đã kết thúc, công cuộc xây dựng, phát triển kinh tế trong đất nước hoà bình thống nhất đã và đang nở hoa kết trái. Hàng vạn hố bom đã được san lấp thanh đồng ruộng xanh tươi, hàng chục con đường và hàng trăm chiếc cầu trước đây bị sập, bị hỏng, nay đã được xây dựng lại to rộng hơn, nhiều vùng đồi núi bị bom đạn cày xới, cảnh tàn phá của chiến tranh đã lùi dần về quá khứ. Nhưng tinh thần thanh niên xung phong vẫn và đang sôi sục trong mỗi đoàn viên. Chúng ta không thể phủ nhận được công lao đóng góp của lực lượng thanh niên tình nguyện ngày nay trên các lĩnh vực xã hội. Đất nước ta đã trải qua các cuộc chiến tranh vô cùng ác liệt, thì nay lại phải đương đầu với các nạn: Đói văn hoá, đói chữ dẫn đến các hành động vô ý thức, chặt phá rừng gây lụt lội, hạn hán... Rồi vấn đề khắc phục các hậu quả do chiến tranh gây ra mặc dù đã trải qua nhiều năm tháng nhưng tàn tích của nó vẫn còn đó. Tất nhiên không phải toàn bộ thanh

niên đã nhận thức đúng được các vấn đề của xã hội, nhưng phần đông thanh niên ngày nay đã cảm nhận được nỗi lo chung của toàn xã hội và chính họ đã tự nguyện xung phong đi đầu trong các phong trào giúp dân giết giặc đói, giặc dốt, khai thông văn hóa, mở mang tư tưởng cho người dân. Các hoạt động tình nguyện của thanh niên luôn diễn ra sôi động và đầy lòng nhiệt tình. Chính họ là người đã đem lại ánh sáng văn hoá cho những người dân vùng sâu, vùng xa, vùng nghèo của đất nước. Lòng nhiệt tình lao động của thanh niên tình nguyện mang đầy ý nghĩa yêu nước, thương dân, tin tưởng ở tương lai của đất nước. Có thể coi các hoạt động tình nguyện của thanh niên là những hoạt động đáng khích lệ. Mặc dù so với thế hệ đi trước còn nhiều mặt chưa bằng, nhưng với cơ chế thị trường hiện nay thì hoạt động của thanh niên tình nguyện là một điểm sáng luôn cần được phát huy thành các phong trào lớn. Một điều đáng mừng nữa là Đảng và chính phủ cũng rất tin tưởng vào thế hệ thanh niên, nên luôn tạo điều kiện cho thanh niên hoạt động. Vì thế cứ mỗi độ hè về báo đài luôn đề cập tới các phong trào tình nguyện của thanh niên như một lời kêu gọi sự ủng hộ của toàn dân.

Dù chỉ mới nói lên một phần, chưa đầy đủ, nhưng ở đây tôi cũng muốn phân tích một chút về ảnh hưởng của các hoạt động tình nguyện của thanh niên các thế hệ qua các giai đoạn lịch sử, mà rất mừng là đang được phát huy trong thanh niên ta hiện nay. Tôi nhất trí là không chỉ nêu lên công lao đóng góp của lực lượng thanh niên mà còn phải phản ánh cả những thiếu sót, tồn tại trong tầng lớp thanh niên chúng ta. Chúng ta hãy kêu gọi toàn thể các lực lượng thanh niên xung phong, thanh niên tình nguyện, Đoàn thanh niên hãy tiếp tục đẩy mạnh phong trào thi đua, hoạt động mạnh mẽ hơn nữa để phát huy hết khả năng của Đoàn cũng như thanh niên, xứng đáng với lòng tin yêu của Đảng và nhà nước gửi gắm vào thế hệ thanh niên.

Đám

Lê Quốc Hán

Một lần soi mắt em

Liều ven hồ rử bóng

Hai lần soi mắt em

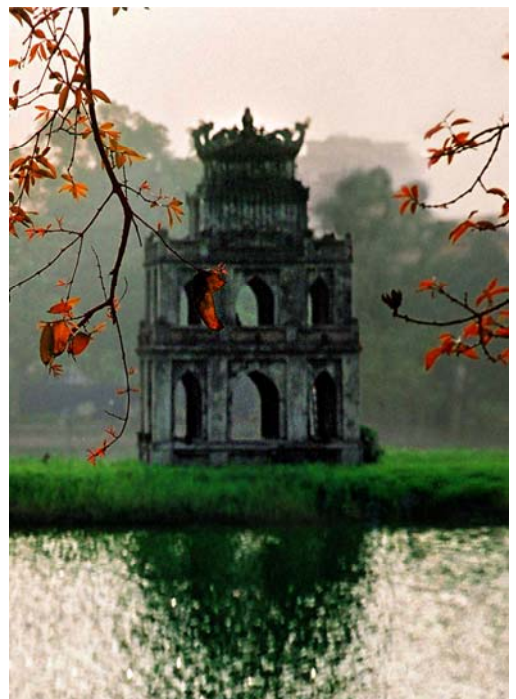
Thuyền lênh đênh sông rộng

Ba lần soi mắt em

Biển rừng mình nổi sóng

Rồi đêm qua vớt lên

Một con tàu bị đắm

MỘT TÂM LÒNG

Lê Minh Tuyết

Khi niềm vui đang tràn ngập nhưng chưa biết chia sẻ cùng ai tôi bỗng giạt mình bởi một câu chào: Chào bạn! Bạn là người Thanh Hoá à? Tôi quay nhìn cô bạn mảnh dẻ có nước da ngăm đen, miệng cười cuốn hút với con mắt ngạc nhiên và tò mò bởi tại sao bạn ấy lại biết mình người Thanh Hoá nhỉ. Sau này quen, thân nhau tôi đã hỏi chuyện, hoá ra bạn ấy biết tôi là người Thanh Hoá bởi trên tay tôi lúc đó đang cầm chứng minh nhân dân. Sau cuộc hội ngộ ngày tựu trường, như có một duyên, chúng tôi đã trở thành một đôi bạn thân, cùng chia ngọt sẻ bùi, động viên, giúp đỡ nhau trong học tập cũng như trong cuộc sống...

Trên con đường cấp sách tới trường, những hình ảnh có lẽ khó phai nhạt trong tâm khảm mỗi sinh viên ở Làng sinh viên Hà Nội đó là : Những em nhỏ ở làng Hoà Bình Thanh Xuân. Nhìn các em chịu thiệt thòi, những câu hỏi “tại sao” cứ len lỏi trong tôi và cô bạn có tên Nguyễn Thị Hạnh. Chính bởi sự thông cảm, sẻ chia với những mảnh đời bất hạnh kia đã thôi thúc Hạnh tìm đến làng Hoà Bình và được biết làng Hoà Bình, nơi chuyên nuôi dưỡng những trẻ em bị nhiễm chất độc màu da cam.

Vốn là một sinh viên khoa Lịch sử, nên Hạnh thấu hiểu được sự tàn khốc của chiến tranh. Vì vậy mà Hạnh đã đến làng Hoà Bình và muốn làm một cái gì đó để xoa dịu, làm vơi đi những nỗi đau da cam. Hàng tuần Hạnh dành thời gian để đến dạy học, sinh hoạt ngoại khoá với các em để các em có hứng thú học tập, bớt đi sự tự ti, mặc cảm trong cuộc sống. Khi mới bắt đầu tiếp xúc với các em, thật sự Hạnh cũng sợ bởi sự dị dạng, không bình thường của hình dáng và trong suy nghĩ của các em. Có em không nói được, ú ớ, có em toàn thân là những nốt tròn đen, có em mười 17, 18 tuổi nhưng chỉ cao 70 cm đến 80 cm. Nhưng qua tiếp xúc nỗi sợ đã tan biến và thay vào đó là tình thương và sự đồng cảm. Sự xuất hiện của Hạnh đã mang đến cho các em niềm vui mới. Không những Hạnh dạy kiến thức cho các em mà còn tập cho các em làm quen với những môn thủ công như thêu, đan len, khâu vá... Có hôm cùng Hạnh đến đây, nhìn cô bạn nhỏ nhắn cầm tay bảo cho các em từng chi tiết một, tôi thấy ở đó có cái gì đó gần gũi, thân quen như chính người trong một đại gia đình.

Hạnh kể: Có lần cùng các em đi biểu diễn văn nghệ tại nhà văn hoá thiếu nhi Hà Nội, khi các em trình diễn, nhìn bọn trẻ hát mà không khỏi xúc động, cả hội trường lặng đi bởi những tiếng hát trong trẻo nhưng xé vào lòng người nỗi đau, sự day dứt về những di chứng của chiến tranh để lại trên thân thể không nguyên vẹn của các em.

Vốn dĩ các em rất tự ti với hình dáng, sự khiếm khuyết của mình nên sợ giao tiếp với người lạ, nhưng với tình

thương yêu chân thành, sự hoà nhã, dễ mến của Hạnh đã cảm hoá được các em mạnh dạn trong tiếp xúc. Bằng phương pháp nghiệp vụ sư phạm giảng dạy cho trẻ em khuyết tật. Hạnh đã mạnh dạn đề xuất với lãnh đạo Làng Hoà Bình cho các em tổ chức sinh hoạt tập thể, chơi những trò chơi phù hợp với từng khả năng của từng em, giúp các em dạn dày, nhanh nhẹn, hoạt bát hơn, bớt đi sự mặc cảm khi ở nơi đông người. Nhưng quan trọng hơn cả là qua những trò chơi các em thấy được ý nghĩa của cuộc sống và tự phấn đấu vượt qua tật nguyên, sự khiếm khuyết của bản thân để hoà nhập vào cộng đồng. Làm được điều này thật sự khó đối với Hạnh, nhưng bằng lòng kiên nhẫn, Hạnh đã cố gắng hết mình. Sự đóng góp này của Hạnh dù rất nhỏ nhưng nó trở thành lớn lao đối với trẻ em bị nhiễm chất độc màu da cam ở Làng Hoà Bình Thanh Xuân - Hà Nội. Hạnh tâm sự: Có lúc cô đã nản bởi sự ngang bướng, bất cần trong học tập của các em nhưng rồi cô bạn này đã kìm nén, kiên trì và thật nhẹ nhàng khi nói với các em, một ngày, hai ngày ... các em không hiểu nhưng nhiều ngày, nhiều ngày hơn các em sẽ hiểu bởi tấm lòng nhân hậu của Hạnh. Chính bởi lòng nhân hậu này mà vài tháng sau các em đã xem Hạnh như một người bạn không thể thiếu mỗi ngày thứ bảy, chủ nhật.

Mặc dù làm tình nguyện ở Làng Hoà Bình nhưng Hạnh luôn đảm bảo thời gian trong học hành và tham gia đầy đủ công tác đoàn ở lớp, trường khiến nhiều bạn nể phục. Những việc nữ sinh viên Nguyễn Thị Hạnh lớp K44 - Lịch sử, Trường Đại học Khoa Học Xã hội và Nhân văn, Đại học Quốc gia Hà Nội làm không vì mục đích gì ngoài mục đích làm vơi đi nỗi đau da cam bằng tấm lòng nhiệt huyết, thương yêu, đùm bọc, chia sẻ. Những nụ cười không tròn trịa trên môi của các em ở làng Hoà Bình Thanh Xuân - Hà Nội khiến Hạnh, tôi và chắc chắn còn nhiều người khác trân trọng. Nguyên nhân sâu xa là do sự tàn khốc của chiến tranh, do những cuộc giải thảm chất độc, để bây giờ các em chịu thiệt thòi, bất hạnh mà đáng ra các em không phải chịu bởi cuộc chiến đã lùi xa hơn 30 năm. Những nỗi đau da cam của trẻ em ở làng Hoà Bình và trẻ em trên đất nước ta đang là vấn đề nhức nhối mà Đảng và Nhà nước ta thường xuyên quan tâm.

Từ hành động nhỏ bé của Hạnh, tôi tự hỏi mình đã làm được gì? Còn các bạn? Các bạn đã làm được gì để cống hiến cho cuộc sống hôm nay, làm vơi đi nỗi đau da cam? Các bạn hãy hành động thật thiết thực ngay hôm nay, đừng nghĩ cứ đi xa mới làm tình nguyện được mà hãy làm tình nguyện ngay chính nơi bạn đang sinh sống và học tập, công tác, bởi có rất nhiều, rất nhiều mảnh đời ngay bên cạnh chúng ta đang hàng ngày cần sự giúp đỡ, hỗ trợ mà chính chúng ta đã vô tình lãng quên...

Bên Hạnh, tôi thấy mình thật nhỏ bé. Tôi và các bạn, chúng ta hãy sống thật bình dị, quả cảm, giàu lý tưởng và cũng đầy lãng mạn như lớp lớp những người như Nguyễn Văn Thạc, Đặng Thuỳ Trâm, Hoàng Kim Giao... Hãy suy nghĩ về cuộc sống, tình yêu, lý tưởng, trách nhiệm xã hội và sự cống hiến !

NGÔN VẤN TÂM

Từ ngàn xưa khi con người thoát khỏi thủ hồng hoang tiến lên cộng đồng nguyên thủy đến thời kỳ các chế độ ra đời, rồi cứ thế kế tục nhau mà phát triển. Ngôn ngữ vẫn là mấu chốt của biểu đồ văn minh. Ai ai có sinh ra, có lớn lên, có học hành, biết ngấm chuyện đời rồi vận vào duy lý cao xa, hay kể như kẻ sách phụ lấy bút làm dao, mài mực làm thuốc độc, sao mà chẳng ngộ rằng chỗ sáng thì có vương pháp, chỗ tối thì có quỷ thần, đâu đâu cũng có người trên kẻ dưới cứ theo trật tự xã hội phân chia mà sống sao cho trọn. Trời đất có quy luật của trời đất, xã hội có luật lệ của xã hội; xuân, hạ, thu, đông, mưa, nắng bất kỳ, thì hỉ, nộ, ái, ố, thất tình, lục dục cũng là tương đương vậy. Cái cây muốn sống cũng phải biết chọn đất cắm rễ, cắm được rễ rồi thì cũng phải biết đơm hoa kết trái cho đúng cái chất của mình! đó xem như biết nói lời phải vậy. Thế nên đừng đưa cây quýt nước Tề mà sang trồng ở nước Sở, kết cục chỉ cho thu quả chua, trái cộc mà thôi. Thiên nhiên có nhu cầu ngôn ngữ của thiên nhiên, xã hội cũng vậy, tiểu nhân thì phun nọc độc, quân tử khí khái khó nghe, bậc thánh thì cao xa trừu tượng, hiểu được ra thì vạn sự đời lúc đã trở về miền hư vô.

Thôi thì ngày đầu xuân! nhân khí hương khói đền chùa đang còn nghi ngút, tính ra tấm lòng thiên hạ đang còn từ bi hỷ xả. Tiểu bối như tôi đây, vốn là con rồng mà ngủ quên lâu trong vòng mê muội của hoang đàng, phóng đảng, rượu chè bê tha, ăn nói ngông cuồng cũng cố vươn vai thức dậy một lần, cầm lại ngòi bút, với lấy nghiên mực mà múa rìu qua mắt thợ, chỉ dám mong các bậc tiên chỉ, cây đa, cây đề rộng lòng dung nạp, xem như đứa trẻ mãi chơi lâu nay mới trở lại nhà.

Ngẫm tích xưa: Tào A Man chinh chiến cả đời, danh vọng cũng lắm, kẻ đương thời cho đến ngàn năm khó ai địch nổi, vì mỗi câu nói “ vô độc bất trượng phu - ta thà phụ người chứ không để người phụ ta” mãi đến hôm nay thiên hạ còn sỉ vả. Đến Tú Cát văn chương lừng lẫy là thế, trước tác, sưu lục, công lao to lớn cho địa chí, văn học, lịch sử đất Việt, bức xúc ngôn lộng “Vua khen thằng Cát có tài ban cho chiếc khố với hai đồng tiền” khiến Tự Đức suýt nữa lấy đi cái đầu uyên bác. Rồi biết bao, biết bao mà kể cho khảm, những anh tài, hào kiệt, văn hoa vì ngôn ngữ mà thành người thiên cổ trong hờn tủi, đắng cay.

Tiếc thay! đó là vũ khí mà cũng là tai hoạ, biết sao cho khéo, biết sao cho đủ, cho vừa với nhân gian. Tâm, nhân, liêm, chính đủ đầy mà hồn Khuất Nguyên. Bao nhiêu mùa khô cằn, lũ xiết vẫn còn vất vưởng, khóc than chốn nào trên dòng Mịch La vô tình cuộn sóng.

Chao ôi! Có đúng không tai hoạ cứ từ miệng mà ra? Hà cơ sao ngôn ngữ lại không thất truyền, đã thế kể xằng ngôn ngữ càng lắm vậy, lại còn rên giũa câu từ sắc bén tàn nhẫn hơn. Khổng Minh ơi! Khổng Minh! may mà mộ phần ông yên ổn, chứ còn khua môi, đấu khẩu bây giờ kể bị mắng chết có lẽ là ông?.

Cổ nhân là thế ! ta là ai đây?! Chí hèn, tài kém, ngồi thì

nói thiên chỉ địa, đứng dậy mà làm; con gà còn trí không chặt, mơ mơ màng màng, sinh ra uất khí rồi tự huyền hoặc mình, sáng lại soi gương ngắm tằm thân tàn tạ mà xấu hổ lắm thay, thẹn thùng với nguyên khí lạc hồng lắm thay.

Mới hay! Có học mà không hành là vô ơn giáo dưỡng, có đọc mà không hiểu, không luận cho đúng, không vận mà làm thì uổng sách thánh hiền lắm lắm.

Giờ đây! bước ra khỏi giường, khuôn mặt đã rửa, tóc chải đã đều. Những muốn thay da lột xác, xa lánh u mê tìm về thực tiễn, góp chút tài mọn cho đời, mới thấy thật khó làm sao, bởi gân chùn, cốt nhão. Tóc vẫn còn xanh mà thấy tiếc tuổi tháng ngày ngủ quên dâng lên nghệt thở.

May mà! cổ vẫn còn dạy Ngu Công dời núi có thềm nói câu gì đâu; năm qua tháng lại cứ miệt mài tấp núi phẳng, soi vào đấy để lấy lại tinh thần, nhưng quyết không làm đường lạc lối để thành Dã Tràng se cát.

Biết thân mình sinh ra bản tính nói lắm nói nhiều, thôi thì là bản chất rồi không màng sửa đổi, chỉ cố làm sao tu thân dưỡng đức, phàm đã mở miệng chỉ nói lời hay ý đẹp góp lấy một bông hoa ngôn ngữ cho đời, chẳng muốn mơ nghiệp lớn cốt sao giữ được cái nơi để còn đội nón khi nắng, che dù khi mưa tâm tư lấy làm mãn nguyện mà vui.

Xin thưa! nói thế không vì bi ai, tự ti làm nảy sinh tiêu cực, bỏ rơi tiến chí thủ. Thảm mong tự răn mình mà cũng là răn người vậy. Những ai đó còn đắm đuối, si mê lấy ba tác lưỡi mà dèm pha thiên hạ, biến cái lông gà thành con gà biết gáy, rồi đắc chí vỗ đùi nhìn thiên hạ đảo điên, điên đảo. Thì đây! đang có tiết xuân, trời đất chuyển mình, vạn vật vô tri còn như khát khao thay đổi, sao không nhân dịp này mà hướng mắt về đất tổ, nơi cha ông cắm cột đá thể rồi mang gươm nằm gai nếm mật, miệt mài nghìn năm đi mở cõi, cho giang sơn, xã tắc bây giờ rộng lớn bình an cũng chỉ dạy con cháu vài lời thiết tha: **“Lời nói không mất tiền mua, lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau”**.

Kính bút

Trung kỳ lãng tử

Có một ngày nói dối

Từ nhiều thế kỷ qua, cứ đến ngày 1-4 là trên khắp thế giới người ta lại đón chào một ngày hội đặc biệt không hề giống với bất kỳ một ngày hội nào khác trong năm: Ngày hội nói dối – hay còn gọi là ngày “Cá tháng Tư”. Vào ngày đó người ta có thể trêu đùa nhau bằng những lời nói dối dễ thương, những trò đùa nghịch oái oăm và thậm chí, cả bằng những thông tin làm cho một số đông người bình thường vốn không mấy ai nghi ngờ vào trí thông minh của họ, bỗng trở nên ngờ ngẩn!

Mặc dù đã có một lịch sử khá lâu dài, thế nhưng nguồn gốc của ngày “Cá tháng Tư” vẫn không được xác minh một cách rõ nét. Có vô số những câu chuyện xung quanh nguồn gốc ra đời của ngày hội đặc biệt này, thế nhưng câu chuyện sau đây thuộc vào loạidễ tin nhất!

Số là trước thế kỷ 16, ở hầu khắp các nước Châu Âu, ngày lễ đầu năm mới vẫn được tổ chức vào ngày mùng 1-4. Làm như vậy có cái lý của nó bởi vì đó là thời điểm bắt đầu mùa xuân ở Châu Âu, người ta tổ chức lễ đón mừng đầu năm cũng là lễ đón mừng mùa xuân, mang lại những điều tốt đẹp nhất cho cả một năm sau đó.

Nhưng tới năm 1584, Đức Giáo hoàng Gregory XIII (1502 - 1585) đã giới thiệu một hệ thống lịch mới, chính là loại lịch vẫn được áp dụng cho tới tận ngày này. Theo loại lịch mới này thì ngày đầu tiên của năm mới không phải là ngày 1-4 nữa mà là ngày 1-1. Sau khi hệ thống lịch này được giới thiệu, vua Charles IX của Pháp đã quyết định rằng ngày Tết đầu năm của nước Pháp sẽ là ngày 1 tháng Giêng hàng năm.

Bất kỳ một cải cách nào mang tính mới mẻ mà chẳng vấp phải sự chống đối và quyết định của vua Pháp Charles IX về ngày Tết đầu năm cũng vậy. Một số người chống đối nhà vua đã không chấp nhận lịch mới và tiếp tục tổ chức đón mừng năm mới vào ngày 1-4 hàng năm. Đó chỉ là một số ít người và cứ đến ngày 1-4 hàng năm, trong khi những người này vẫn trịnh trọng tổ chức đón Tết thì đại đa số

những người khác lấy họ ra làm trò cười bằng cách biến họ thành những nạn nhân ngớ ngẩn trong những ngày này. Cách phổ biến nhất là dựng nên những câu chuyện hoang đường nhất để cho những người này tin vào, sau đó gửi cho họ một tấm thiệp có in hình một con cá để thông báo rằng họ đã bị lừa. Chính bởi vậy mà những “nạn nhân” của những trò đùa tai quái trong ngày 1-4 đó được gọi là những *poisson d’Avril – Cá tháng Tư!*

Lâu dần, ngày 1-4 trở thành một ngày người ta có thể đùa giỡn với nhau bằng những trò đùa tinh nghịch nhất. Thoạt đầu là ở Pháp, sau đó nó lan sang Anh và nhiều nước Châu Âu khác, rồi sang cả lục địa mới ở bên kia đại dương là Châu Mỹ. Ngày nay, nó đã trở thành một ngày hội mang tính thế giới. Trong ngày này người ta có thể bực tức vì mình bị biến thành một kẻ ngớ ngẩn, nhưng rồi nổi bực tức ấy sẽ qua đi nếu như “nạn nhân” nhận được một bức thiệp vẽ hình một con cá hoặc đơn giản hơn, chỉ là một lời thông báo: “Cá tháng Tư”.

Không chỉ những người bình thường mà ngay cả những tờ báo lớn, các hang thông tấn hoặc đài phát thanh có uy tín cũng tham dự vào trò đùa “Cá tháng Tư”, để lại nhiều câu chuyện được lưu truyền rộng rãi về những trò đùa tai quái. Chẳng hạn như năm 1846, tờ nhật báo phát hành ở Luân Đôn là tờ *Ngôi sao buổi chiều* đã mời đã mời các độc giả của mình tới dự buổi triển lãm không lồ về loài lừa được tổ chức tại khu công viên có tên là Ilington. Đến khi các độc giả của tờ báo này tụ tập nhau lại thì mới biết là công viên không có thật, lừa cũng không có thật mà chỉ có họ thôi! Hay như đài BBC của Anh cũng đã nhiều lần tung ra những tin “Cá tháng Tư” khó tin nhất. Một trong những tin “Cá tháng Tư” có liên quan đến Việt Nam mà đài này đã từng tung ra trong một buổi phát thanh cách đây vài năm là việc: “thành phố Hà Nội đồng ý bán lại Tháp Rùa cho một công ty nước ngoài với giá 300 triệu USD”. Tất nhiên là vào cuối buổi phát thanh, đài BBC thông báo rằng đó chỉ là một tin “Cá tháng Tư”

Lmt - st

...Trong cuộc sống, mọi sự vật luôn vận động và biến đổi. Mọi thứ đều có thể thay đổi. Vì vậy, nếu bạn cố gắng sống cho thật tốt ngày hôm nay, thì ngày mai là hình ảnh của hy vọng.... và ngày hôm qua... chỉ là một giấc mộng êm đềm. Hãy sống cho thật đẹp trong ngày hôm nay, đặc biệt là ngày tại lúc này...

Trong cuộc sống không thể thiếu tình bạn. Trong tình bạn không thể thiếu sự chân thành. Nếu đã có một lúc nào đó trong lòng bạn có cảm giác là bạn bè không thành thật với mình, thì lúc đó bạn là một người ích kỷ vì bạn chưa thật sự chân thành trong tình bạn. Trong tình bạn chân chính thì không tồn tại sự nghi ngờ. Nếu bạn muốn có một tình bạn chân chính, thì bạn phải tỏ ra trung thực và chân thành trong tình bạn.

Du xuân *Trung Kỳ Lãng Tử*

Du xuân hê!

Du xuân ới bà con!

Trên đỉnh non cao lao xao cành chổi biếc

Hương khói nguyện cầu tưởng tiếc những anh linh.

Mấy nghìn năm nét xưa thành văn hoá

Phấn khởi người đi, ríu rít người về

Từ bờ đê mơn theo từng ngọn cỏ

Phơi phới mưa xuân, man mát gió lành

Ghập ghềnh núi, ghập ghềnh mây

Hây hây hoa đào nở rộ

Xa phố lên rừng cho thoả chí mê say

Núi biếc non xanh phơi bày như thiếu nữ

Những đường cong duyên dáng ngấn ngơ hồn

Du xuân hê!

Hôn lên lộc non mới

Ngọt lịm môi mềm mơ tưởng dáng Tiên Nga

Là bông lai, hay là hang Từ Thức?

Cõi vô thường, cõi thực cũng là đây.

Lẩn trong mây lóc cóc rền kinh mõ

Nam mô - di đà:

“Đường đi không khó...

Chỉ khó trong tâm...”

Mấy cô em đội mâm dâng lên oản

Xin số duyên gì? mà mắt liếc đầu đầu

Có cô nào là Thị Mầu không nhỉ?

Trăm năm qua chưa đi hết đoạn tình.

(phải tay mình chắc là...thôi biết thế!).

Du xuân hê!

Chiều nay về lại phố

Rắc hương rừng lên mái cổ tường rêu

Rắc yêu thương lên dạn dày tuổi sống

Hiển cả tâm hồn cùng gió lộng hoan ca.

Happy birthday to you!
Happy birthday to you!

Tạ Thị Nhan 03 - 01-1977

Nguyễn Thị Thu Phương 09 - 01 - 1982

Ngô Thị Hiền Hoa 15 - 01 - 1978

Lê Thu Hà 29 - 01 - 1979

Bùi Thị Ngọc Hà 30 - 01 - 1980

Nguyễn Hưng Hà 06 - 02 - 1978

Nguyễn Hồng Hạnh 01 - 03 - 1978

Lê Thị Thuý Hằng 03 - 03 - 1980

Đỗ Thị Thu Hiền 07 - 03 -1978

Nguyễn Linh Giang 24 - 03 - 1976

Hoàng Thái Bình 26 - 03 - 1978

Nguyễn Thị Phương Nhung 29 - 03 - 1980

Trần Thị Kim Thơ 04 - 04 - 1979

Lê Thị Lý 05 - 04 - 1975

Lê Thuý Dương 06 - 04 -
1977

Đào Thu Thuý 13 - 04 - 1977

Tô Mai Linh 22 - 04 - 1982

Hoàng Thị Nguyệt 23 - 04 - 1981

Hoàng Đắc Việt 25 - 04 - 1976

VN sẽ có mã số sách (ISBN) vào năm 2006

Lam Điền

Đến nay, VN vẫn chưa có mã số mã vạch trên sách theo tiêu chuẩn quốc tế. Điều này khiến cho sách Việt Nam không hội nhập được với thị trường sách quốc tế.

Trao đổi với chúng tôi, ông Nguyễn Trọng Phát - phó cục trưởng cục Xuất bản khẳng định: trở ngại này sẽ được giải quyết trong năm 2006.

* Thưa ông, vấn đề đăng ký mã số mã vạch quốc tế cho sách Việt Nam, ai chịu trách nhiệm chính?

- Đây là trách nhiệm chung của Cục xuất bản thôi. Lâu nay đã có ý định làm, nhưng cụ thể thế nào thì đến nay chưa có kế hoạch.

* Tại sao vậy, thưa ông?

- Khi soạn thảo luật Xuất bản mới, chúng tôi có dự định sẽ có một điều khoản quy định các NXB phải đăng ký mã số mã vạch. Tuy nhiên, ý kiến này bị phản đối, vì rằng các nhà xuất bản có thể tự do tham

gia hoặc không tham gia mã số mã vạch cho sách. Điều này cũng đúng. Vừa rồi chúng tôi có mời cán bộ của Tổng cục đo lường chất lượng sang nói chuyện hai buổi. Nhưng vấn đề này đến năm 2006 sẽ thực hiện.

* Có gì khó khăn trong việc đăng ký mã số mã vạch quốc tế không, thưa ông? Việt Nam nên có đăng ký mã số quốc tế, để đơn vị xuất nhập khẩu sách báo nào có nhu cầu thì tham gia chứ?

- Đúng. Hiện tại chúng tôi đang tìm hiểu các thủ tục để tham gia đăng ký mã số mã vạch quốc tế cho sách. Có một số khó khăn, chẳng hạn như tôi được biết thì thủ tục đăng ký mã số mã vạch quốc tế có yêu cầu phải nộp phí. Và hình như hàng năm cũng phải nộp phí. Trong điều kiện xuất nhập khẩu sách báo của ta chưa phát triển, đây cũng là vấn đề cần cân nhắc. Tuy nhiên, chắc chắn năm 2006 Việt Nam sẽ có mã số mã vạch quốc tế cho sách.

ISBN - mã số sách chuẩn quốc tế - viết tắt bằng bốn chữ cái đầu tiếng Anh (International Standard Book Number) với hàng số gồm 10 chữ số được tích hợp với mã số - mã vạch hàng hoá đã trở thành yếu tố thông tin không thể thiếu trên bìa 4 của mỗi cuốn sách áp dụng tại hơn 150 nước. Mỗi một cuốn sách đều có một ISBN riêng và duy nhất, vừa có tác dụng cho việc quản lý sản phẩm của nhà xuất bản vừa có tác dụng cho việc phân loại, tra cứu, tìm kiếm trong các thư viện; thống kê, quản lý bán hàng trong các cửa hiệu sách, siêu thị sách và thuận lợi nhất cho việc xuất nhập khẩu sách và bán sách qua mạng Internet... Có thể nói ISBN chính là "biển số" của mỗi cuốn sách.

(Theo: Báo Tuổi Trẻ)

Nếu như anh không đến

Gió vẫn cứ se lòng

Nếu như anh không nhớ

Mắt chiều nghiêng chờ mong?

Một mình vẫn là không

Ba người càng thấy nhớ

Bạn bè giờ mỗi đứa

Gần mà thành xa xôi.

Nếu như là mùa đông

Tràn vào căn phòng nhỏ

Nếu như là nỗi nhớ

Để tan vào mênh mông ...

Lịch sử ngày 8 - 3... (Tiếp theo trang 3)

- Luật sư Phạm Văn Bạch, sinh năm 1910 tại xã Khánh Lộc, tỉnh Trà Vinh, qua đời ngày 8-3-1987 tại Thành phố

- Theo Hiệp định Sơ bộ ký ngày 6-3-1946, quân Pháp đổ bộ lên cảng Hải Phòng ngày 8-3-1946.

- Nhà máy dệt mùng 8-3 ở Hà Nội do Trung Quốc giúp đỡ xây dựng trong năm năm và được khánh thành ngày 8-3-1965. Đến thăm nhà máy, Chủ tịch Hồ Chí Minh căn dặn: "Muốn sản xuất được nhiều, các bộ phận dây truyền phải ăn khớp. Từ đồng chí Giám đốc đến anh chị em công nhân phải đoàn kết thành một khối"

Hồ Chí Minh. Ông đỗ cử nhân tại trường đại học Lyông (Pháp)-năm 1936, ông về nước làm giáo sư, dạy học ở Cần Thơ. Tại đây ông tham gia các hoạt động yêu nước. Từ lúc còn học ở Pháp, ông đã gia nhập Đoàn Thanh niên Cộng sản Pháp, nhiều lần tranh luận trên diễn đàn, ủng hộ Chủ nghĩa Mác và Cách mạng Tháng Mười Nga. Từ sau năm 1945, ông từng giữ các chức vụ: Chủ tịch uỷ ban kháng chiến hành chính Nam Bộ, Chánh án toà án nhân dân tối cao, Uỷ viên Đoàn chủ tịch uỷ ban Trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam.

- Đại hội nhà báo Việt Nam lần thứ 6 đã được khai mạc tại Hội trường Ba Đình ngày 8-3-1995.330 đại biểu thay mặt cho hơn 7300 hội viên thuộc 145 đầu mối đã tới dự. Đại hội lần này có khẩu hiệu: "Báo chí vì sự nghiệp đổi mới và hiện đại hoá đất nước."

(Lmt-bs)

Mái ấm thực sự

Sau khi ly hôn, cuộc sống của cô thực sự trở nên tồi tệ. Cả thế giới trước mắt cô dường như đều đổ vỡ...

Bao nhiêu hoá đơn phải thanh toán, trả tiền thuê nhà, tiền bảo hiểm. Trong khi đó công việc làm thêm của cô chẳng kiếm được là bao. Cuối cùng, vì không còn nguồn hỗ trợ nào, cô đành để mất ngôi nhà của mình.

Chẳng còn gì để bấu víu, Karen quyết định thuê một xe cắm trại chật hẹp trong công viên cho mình và bé Joshua mới lên 5 tuổi. Như thế vẫn còn tốt hơn so với việc hai mẹ con phải ở ngoài trời. Bằng tất cả trái tim của một người mẹ, Karen ước sao có thể mang lại những điều tốt đẹp hơn cho con trai của mình.

Một buổi tối đầy tiếng cười như thường lệ, sau khi cùng chơi trò chơi và đọc truyện với con trai, Karen để con ra ngoài chơi cho tới giờ đi ngủ. Trong khi đó, cô cố gắng gằn như tuyệt vọng trong khi xem cuốn sổ tiết kiệm chỉ còn lại rất ít ỏi của mình. Chợt nghe thấy tiếng nói ngoài cửa sổ, cô đưa mắt nhìn ra ngoài.

“Josh này, cháu nói thử xem, cháu không thích có một ngôi nhà thực sự hay sao?”. Người quản lý khu trại hỏi.

Karen cảm thấy thực sự căng thẳng, tay cô ôm lấy ngực khi tiến gần hơn về phía cửa sổ đang để ngỏ. Rồi một nụ cười đã nở trên gương mặt của cô khi nghe tiếng Joshua trả lời.

“Cháu và mẹ có một mái ấm thực sự rồi mà Bác”, cậu nói, *“Chẳng qua là cháu không có một căn nhà để đặt nó vào thôi!”*.

Ngọc Mai (dịch)

TRANG Web hay

“Sách” là linh hồn của thư viện, đưa sách đến với độc giả không chỉ là công việc mà thực sự trở thành nhiệm vụ đối với mỗi cán bộ thư viện. Ngoài các đặc trưng công việc, chúng ta đã không ngừng tìm ra nhiều phương thức, hoạt động hướng bạn đọc tới việc đọc sách. Hướng ứng ngày đọc sách thế giới (23/4/2006), xin giới thiệu một phương thức giới thiệu sách, không quá mới nhưng có nhiều hiệu quả:

Xây dựng website giới thiệu và giao dịch kinh doanh

Chỉ với một trang web, nhiều ý tưởng đã hội tụ và thành công

Trang web *moingaymotcuonsach.com* với nội dung phong phú, hình thức đẹp và có nhiều thông tin ngắn gọn, lý thú là một ví dụ của sự thành công này.

Mỗi ngày một cuốn sách, từ tên gọi đã gọi cho người đọc tâm lý tò mò, mong đợi một điều gì đó mới mẻ; cụ thể: cho một ngày mới họ có thông tin gì mới? họ có cuốn sách gì hấp dẫn, cần phải đọc?

Mỗi ngày một cuốn sách, đem đến cho độc giả những thông tin mới nhất về sách báo: sách mới, diễn đàn sách, thông tin báo chí, xuất bản, các tác giả, thời sự sách... Giới thiệu các cuốn sách hay, sách bán chạy nhất hiện nay, sách sắp xuất bản, giới thiệu sách theo chuyên đề

Vào trang web Mỗi ngày một cuốn sách bạn đọc được tận mắt ngắm nhìn những cuốn sách, đọc thông tin về cuốn sách, lựa chọn sách và giá cả phù hợp, đặt mua sách trực tuyến, cùng trao đổi thảo luận về cuốn sách yêu thích...

Trang web đã tích hợp được yếu tố giới thiệu sách, kích thích nhu cầu đọc và kinh doanh trực tuyến; thêm vào đó, trang web còn quảng cáo kinh doanh, cung cấp các địa chỉ đọc và mua sách cho người đọc.

Hàng ngày, chúng ta thực sự tiếp xúc với rất nhiều cuốn sách, nhưng với trang web này chắc chắn bạn sẽ có nhiều điều mới và hi vọng trang web cũng sẽ gợi ý cho mỗi chúng ta những ý tưởng mới để đưa sách đến gần hơn với bạn đọc.

Thu Trang